

ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ

ପ୍ରତି ଭାବେ ହ୍ରାସ

ଅର୍ଥକ ବର୍ଷ ୨୦୧୩-୧୪ରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂର ଭାବେ ହୁଏ ହୋଇଛି । ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ଲାଗି ୫% ରୁ ନିମ୍ନରେ ରହିଛି । ୨୦୧୨-୧୩ରେ ଏହା ୭.୯% ରେଖିବା ବେଳେ ଗତ ଆର୍ଥକ ବର୍ଷ ୪.୮%କୁ ଖରି ଅସିଥିବା ଏବିକିଆଇ ରିସର୍କ ପଥର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି । ୨୦୧୨ ରେ ଏହି ହର ୨୪.୭% ପ୍ରତିରେ ଥିଲା । ସହରାଞ୍ଚଳରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ୪.୭% ରୁ ୪.୦୯%କୁ ଖରିଛି । ଆର୍ଥକ ବର୍ଷ ୨୦୧୨-୧୩ରେ ଏହା ୧୩.୭% ଥିଲା । ୨୦୧୨ ତୁଳନାରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାରରେ କରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି । ନିକଟରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମେଦି କହିଥିଲେ, ଗତ ୧୦ ବର୍ଷରେ ୨୩ ଲୋକଙ୍କ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ କବଳରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଥିଛି । ଆଗାମୀ ବର୍ଷରୁ ତଥା ଲୋକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ କବଳରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଥିଛି । ଜନଶରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଉତ୍ତ୍ର ସହରାଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାରରେ କିନ୍ତିଟା ସଂଗୋଧନ ହେବ । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ତାହାରୀ ଉନ୍ନତ ହେବାର ରୁ ଏହା ଲୋକଙ୍କ ଆର୍ଥକ ତ୍ରିତୀରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ସଦ୍ୟତମ ପରିବାରିକ ଚାହିଦା ସର୍ବେ (ଏକରିଖାସ) ପ୍ରତାବକ, ଭିତ୍ତିଭୂମି ଦୃଢ଼କରଣ ହେବା ଯୋଗୁ ଏହା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଯାନବାହନ ଗ୍ରହଣାଯତା ବ୍ୟକ୍ତିଗତି କରାଇଛି । ଏହା ଗୋକୁଳର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସକଳାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହ ସହରାଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ଆୟ ଅଥମାନତା ହୁଏ କରିବାରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ପ୍ରାହଣ କରିଛି । ଏହାବାବ କେନ୍ତ୍ର ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର ଅର୍ଥ ବାଚାରଣା ରେକିବା ଲାଗି ସୁବିଧାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ହସ୍ତାତର (ଟିକିଟି) ଜରିଆରେ ପ୍ରକୃତ ହିତଧରୀଙ୍କାରୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତରେ ଆର୍ଥକ ସହାୟତା ଦେବାଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ପ୍ରାହଣ କରୁଛି । ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଡିକିଟି, ଗ୍ରାମୀଣ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଦୃଢ଼କରଣ, କୃଷି ଆୟ ବୃଦ୍ଧି ପଦକ୍ଷେପ ଭଲ ଅନ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ପରିବାର ପ୍ରତିକର ଉନ୍ନତି ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ମୁଦ୍ରାବାଦି ଆଧ୍ୟାତ୍ମର ୨୦୧୩-୧୪ ଲାଗି ଏସିକିଆଇ ରିସର୍କ ଯଥାକୁମେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଓ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସାମା ରେଖା ଯଥାକୁମେ ୧୩୧.୭ ଟଙ୍କା ଏବଂ ୧୯୪୪ ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ୨୦୧୧-୧୨ ଲାଗି ସୁବେଶ ତେବୁଳକର କମିଟି ଏହାକୁ ଯଥାକୁମେ ୮୧.୭ ଏବଂ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ରଖୁଥିଲେ ।

କୁନଳତା ପ୍ରିପାୟୀ
ଜଗତସିଂହପୁର
ମୋ-୮୩୯୦୫୧୧୩୩

ପ୍ରଭୁ ଜାମୟ
 ଏକମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲାଳାରୁ ଏ
 ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବ ହୋଇପାରିଛି ।
 ଯେତେ ଯେତେ ଏ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସରସ
 ପୁନର ଏବଂ ଆନନ୍ଦମୟ କରିବା
 ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି, ଶୁଣି (ପାଳନ) ଓ
 ପୁଲୟ କର୍ତ୍ତା ତ୍ରିଦେବ (ବ୍ରହ୍ମ,
 ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହେଶ୍ୱର)ଙ୍କର ଆବିର୍ତ୍ତାବ
 ପାଇଁ । ସମାନ ଭାବେ ଏ ସୃଷ୍ଟି
 ପୁନିଷ୍ଠାରେ ତ୍ରିଦେବୀ - ମାତା
 ପାତ୍ରୀ, ମାତା ସରସ୍ତୀ ଓ ମାତା
 ପାରବଚତୀଙ୍କର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ପୁରୁଦ୍ଧର୍ମ ।
 କେବଳ ପୁରାଣ ପୃଷ୍ଠାମଣ୍ଡଳକରି
 ଯୁଦ୍ଧେ ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ମଧ୍ୟ -
 ଯୁକ୍ତବେଦରେ ମାତା ସରସ୍ତୀଙ୍କର
 ପର୍ବତୀନାରହିଛି । ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ
 ମାମଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ବାଗଦେବୀ,
 ପାତ୍ରୀ, ବାଣୀ, ଶାରଦା, ସାବିତ୍ରୀ
 ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଣୀ ଉତ୍ୟାଦି । ବୌଜ
 ଏବଂ ଜ୍ଞେନ ଧର୍ମାବଳମିମାନେ
 ମଧ୍ୟ ମାତାଙ୍କୁ ଦେବୀସ୍ବରୂପେ

ବାଗ-ବାଧିନୀବତ୍ତୀ ମାଟା - ‘ଦେବୀ ସରସ୍ଵତୀ’

ହୁଏ
ପୁଣ୍ଡ
ଏବା
ମାତ୍ର
ଉକ୍ତ
ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରଦୀ
କଟି
ଆଦି
ସବା

ବେ ବୀଶା ଓ ଚତୁର୍ଥ ହସ୍ତରେ
କ ଧାରଣକରିଥାନ୍ତି । ବିଦ୍ୟା
ଙ୍ଗାନର ମୂର୍ଖମନ୍ତ୍ର ସ୍ଵରୂପା
ଗା । ସରସ୍ତୀ ତାଙ୍କ
ମାନଙ୍କର ଏକନିଷ୍ଠ ପୂଜା,
ସମାଜା ଗୃହଶକ୍ର କାମ୍ୟଫଳ
ବାନ କରି ମୁଖ୍ୟକୁ ପଞ୍ଚତ
ଲଦେଇପାରନ୍ତି । ଡିଶାର
କବି ସାରଳା ଦାସ ଯେ କି
ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଣିଯ ଭାଷାରେ

କଥା - କଙ୍କାଳ ଉପରେ ସ୍ଵା
କବିତା ଓ କହନାର ପୁଗ ଓ ର
ମାଖ ଏକ ସୁତନ୍ତ ମହାଭାରା
ରତନାକରିବାକୁ ସକମ ହୋଇ
ଭାଷା - ସାହିତ୍ୟର ଅନନ୍ତ
ରୂପକାର ସାଜି ଏ ଜାତିକୁ,
ମାଟିକୁ ଶୌରବାନ୍ତି କରିଛନ୍ତି
ସେ ଅନୁଭବକରିଛନ୍ତି କି ଶ
ଶାରଦାଙ୍କର ଏହା ତାଙ୍କ ପ୍ର
ବରଦାନ । ମାତାଙ୍କ କରୁଣା

କୌବଳ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେବାକୁ ହେଲେ
ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ସମର୍ପିତ ଚେତନା
ଜାଗ୍ର ତକରି ବା । ସର୍ବାଦୋ
ବାଞ୍ଛନୀୟ । ବିଦ୍ୟା, ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନ
ପ୍ରଦାନୀୟିନୀ ମାତା ସରସ୍ତୀତିକୁ
ବେଦମାତା ମଧ୍ୟ କୃହ୍ୟାଏ ।
ଏକ ହସ୍ତରେ ଜପାମାଳା
ଧାରଣକରି ମାତା ପରମହଂସରେ
ବିଚରଣ କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ହସ୍ତରେ
ଜଳଭରା କମଣ୍ଠଲୁ ଧାରଣକରି
ଏକ ସନ୍ୟାସିନୀ ସ୍ଵରୂପା ସୁଷ୍ଟିର
ଅମଙ୍ଗଳ କାଳିମାକୁ ଧୋଇ-ଧୋଇ
ପବିତ୍ର କରି ଦେବାର ପ୍ରୟାସ
ରଖନ୍ତି । ଅନୁଯାୟୀ ବୀଧାରିଣୀ
ମାତା ଭଗବତୀ ବାଣୀ, ଏ ସୁଷ୍ଟିର
ଆଦ୍ୟ ସ୍ଵର । ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟର ବୀଣା
ବାଦନରେ ଆଦ୍ୟମୃଦ୍ଧିର ବୃକ୍ଷରେ
ପଡ଼ୁ ପଲ୍ଲୁବିତ ହୋଇଛି, ପୁଷ୍ପ
ସମ୍ମାରରେ ପରିପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି
ସୁଷ୍ଟିର ଲାବଣ୍ୟ । ସୁଧାଂ ମାତା
ସରସ୍ତୀ ଶତରୂପା ପାଲଟି
ଯାଇଛନ୍ତି । ଜୀବ ଜଗତରେ ତାଙ୍କ
ପ୍ରତିବିହିତ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ହୋଇଛି ।
ସେ ସ୍ଵର, ତାଳ ଆମୋଦିତ କରିଛି
ସକଳ ସୁଷ୍ଟିକୁ, ବିମୋଦିତ
ହୋଇଛି ଅନ୍ତର ଆମ୍ବା । ନାଦ ବୃକ୍ଷ
ସେ ଧୂନି ବିଶ୍ଵରେ ପ୍ରାଣ ସଂଚାର
କରିଛି । ସେଇ ମାର୍ମିକ ଅନ୍ତରଭବରେ
ପ୍ରତି ବାହ୍ୟ - ଅନ୍ତର ପରିପ୍ରକାଶ
ରସ୍ଯିକୁ ହୋଇଛି । ଆନନ୍ଦ ଘନ

କହି ବାପରେ ଦେବୀ ବାଣୀ
ବଜାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାପରେ
ସଂସାର ସବୁ ଜୀବଜୀବୁ ବାଣୀଶଙ୍କ
ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲେ । ପକ୍ଷୀ ରାବିଲେ,
ଭ୍ରମର ଗୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡ ଶବ୍ଦ କଲେ, ନଦୀ
କଳ କଳ ନାଦରେ ବହିବାରେ
ଲାଗିଲା । ମାଘ ଶୁକ୍ଳ ପଞ୍ଚମୀ ଦିନ
ଦେବୀ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ
ନାମ ହେଲା ସରସ୍ଵତୀ । ଏହି
ପଞ୍ଚମାର ଅନ୍ୟ ନାମ ହେଲା ବସନ୍ତ
ପଞ୍ଚମୀ । ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ
ଉଗବାନ କୃଷ୍ଣ ମା'ଙ୍କ ଉପରେ
ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ବରଦାନ ଦେଲେ କି
ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିଦିନ ତାଙ୍କର
ଆରାଧନା କରାଯିବା ସରସ୍ଵତୀଙ୍କ
ଶାରଦା, ଉଗବତୀ, ବାଣୀବାଦିନୀ,
ହୁଏବାହିନୀ ଦେବୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ
କୁହାଯାଏ । ଶଙ୍କ ଉପାସନା
ଉଚାତୀୟ ସଂସ୍କତିରେ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ
ଅଗେ । ମାତୃଶଙ୍କ ପୂଜା ଦୈଦିକ
ଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଆସୁଥାଇଛି
ମାତୃଶଙ୍କ ହିଁ ସୁଷ୍ଠି, ସ୍ଥିତି, ପ୍ରଳୟର
ମୂଳ ଉପ । ଉଚାତୀୟ ଶଙ୍କତତ୍ତ୍ଵର
ବିଚାରଧାରା ଅନୁସାୟୀ ଯେଉଁ
ତ୍ରିଶଙ୍କର ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି
ସେମାନେ ହେଲେ ୧.ମହାଶଙ୍କ ୨.

ବ୍ୟାକୁ ପାଇଲୁଣ୍ଡି, ପାଇଲୁଣ୍ଡି ତାର ଉଚ୍ଚିଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟର ଦେବୀ ଏବଂ ମହା ଘରସ୍ଥତା ବିଦ୍ୟାର ଦାତ୍ରୀ । ଏହି ତ୍ରି ମହାଶକ୍ତି ଭିତରେ ମହାସରସତୀ

କୁହାୟାଏ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ଦେବୀ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବତ୍ରତ୍ତ । ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ଠ କଳା ଭାଷ୍ୟକ୍ୟ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାଦିତ । ଅତିମାନର ଶକ୍ତିକୁ ସାଧାରଣତଃ ଆମେ ଜାଗନ୍ତିକ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ମହା ସରସ୍ଵତୀଙ୍କ କୃପାରୁ ଦେଖୁଆଇ । ଯା ଫଳରେ ମାନବ ଏକ ସାଧାରଣ ମାନବରୁ ଦିବ୍ୟମାନବରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଆଏ । ଆମକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଚେତନାରୁ ଶାଶ୍ଵତ ଆନନ୍ଦ ଦେବାପାଇଁ ମହା ସରସ୍ଵତୀ ବୃଦ୍ଧତର ଚେତନା ଭିତରକୁ ନେଇଯାନ୍ତି । ସେ ସକଳ ସ୍ଵଜନର ଅଧୁକାରୀଣୀ । ଲେଖକ, କବି, କଳାକାର, ନାଟ୍ୟକାର, ଗାଁକାର, ଅଭିନେତା ନେତା, କଥାକାର ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଗାଧ୍ୟ ଦେବୀ ହେଉଛନ୍ତି ମା' ସରସ୍ଵତୀ । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଶାତର ବିଦ୍ୟା ଏବଂ ବସନ୍ତର ଆଗମନରେ ଆୟତାଳରେ ବସି କୋକିଲ ଆମନ୍ତର କରେ ରତ୍ନାଳ କଷତକୁ । ପ୍ରକୃତି ହୋଇପଡ଼େ ଆତ୍ମହରା, ମଧୁପର ମଧୁରୁଙ୍ଗଜନ ପବନରେ ଶୁଭ୍ରାୟାଏ । ପଲ୍ଲବିତ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ବୃକ୍ଷଲତା ନବପଲ୍ଲବରେ ପୁଷ୍ଟି ହୋଇପଡ଼େ ବୃକ୍ଷରାଜି ମଳୀ ।

ସବୁ ଦୁଇ ଦିନ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ଦନ ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭ କଲେ ବହୁତ ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ, ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ଶିଳ୍ପାନୁଷ୍ଠାନ, ସଂଗୀତ, ବାଦ୍ୟ, ନୃତ୍ୟ, ସାହିତ୍ୟକ, ଚିତ୍ରକାର, ନାଟ୍ୟକାର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀପଞ୍ଚମୀ ଉପାସନାର ଦିନ । କୁହାୟାଏ ଯେ ବ୍ୟାସଦେବ ସରସ୍ଵତୀଙ୍କୁ ବନ୍ଦନା କରି ମହାଭାରତ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ରଷି ଯାଜଙ୍କର, ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମ, ମହର୍ଷ ବାଲ୍ମୀକି ଦେବବୁରୁ ବୃଦ୍ଧାସ୍ତି ଆସି ମା ସରସ୍ଵତୀଙ୍କୁ ପୂଜାକରି ଦିବ୍ୟଜାନ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଜୈନ ମାନେ ଶୁତବିଦ୍ୟା ରୂପରେ ଦେବୀଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରନ୍ତି । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଞ୍ଚାନତା, ଦୁଃଖ ଦୂରକରିବା ଲାଗି ଜୈନ ଧର୍ମରେ ଦେବୀଙ୍କୁ ନଦୀ ଦେବୀ ଭାବରେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଜ୍ଞା ବିଦ୍ୟା ନିମନ୍ତେ କାର୍ତ୍ତକ ମାସ ଶୁକ୍ଳ ପଞ୍ଚମୀ ତଥା ଜ୍ଞାନ ପଞ୍ଚମୀରେ ପୂଜା କରନ୍ତି । ବୌଦ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ର ସାଧନାମାଳାରେ ମା ସରସ୍ଵତ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାୟିନୀ ଦେବୀ ରୂପେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ସରସ୍ଵତଙ୍କ ଦୟାରୁ କବି କାଳିଦାସ ପଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦୟାରୁ ସାରଳା ଦାସ ଜଣେ ବଢି କବି ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭ ମାନଙ୍କରେ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ ଶୁଭ ପରିତ୍ୱତାର ସହିତ ସରସ୍ଵତ ମୂର୍ଚ୍ଛ ବସାଇ ମେଡ଼ ସଜାଇ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ପ୍ରଦାନ କରି ଶୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧି

ଆପ୍ନଙ୍କାର ଜୀବି

ও সহজেরুত্তে কর নামকরণৰু আৱশ্যকতি বিদ্যালয় ও মহাবিদ্যালয় প্ৰৱৰে ভাষাক্ষিষ্ঠা, ভাষার বিভিন্ন পৰিবেশৰে ব্যবহাৰ, ভাষা পৰিবাৰ আদি প্ৰতি ক্ষেত্ৰ আকৰ্ষণ। একদা এই বেঁচিবুক আধাৰ কৰি যন্মানচেতন ষেৱস্থ অংশ আপুনিকা বা যুক্তগুষ্ঠ আপুনিকা গৱনৰ প্ৰয়াৰ হোৱথলা। তেবে এহাৰ ব্যবহাৰৰে বাধা ইপুক্তিবাৰ আশঙ্কা থাবাৰু ষেহি প্ৰয়াৰৰে পূৰ্ণচেদ পত্ৰিথলা। আপুনিকায় নামকরণৰে বেঁশিষ্টবুক দেশীবা, আপুনিকাৰে অছি নাইজেরিআ। এহি দেশ একদা থলা বোকেহৰাম আতঙ্কবাদী বঞ্চণন পাই বিশ্বেৰে চৰ্ছিত। আপুনিকাৰে আৰ গোটে দেশ অছি নাইজেৰ। নাইজেৰ ও নাইজেৰিআ দুইটি আপুনিকায় নাম। একপৰি লাগুগুলো মধ্য উভয়ৰ অলগা অবস্থান। আপুনিকাৰ গোটিএ ভাগ কেন্দ্ৰ আপুনিকা। এহাৰ জংগাজ নামকরণ Congo। দুইবু হৈছ ক পাখৰু হৈছ দেশৰ এহি নামকৰণৰ জংগাজ বনানৰু দেশীলৈ আমৰ ত্ৰিম হুৰ যে, তকৰ কণো কিন্তু তা'নুহোঁ। দেশৰ পুকুত নামটি হৈছিলি Democratic Republic Congo বা DR Congo। আৰ গোটিএ দেশ দেখন্তু ঘানা Ghana। এহাৰ উচারণ দুই প্ৰকাৰ গানা ও ঘানা। অঙ্গল নিৰ্বিশেষৰে এহি উচারণৰে বিবিধতা দেখায়া। ঘানা ছেটিআ দেশটিএ। ঘঞ্জ জঞ্জল এহি দেশকু আকৰ্ষণীয় কৰিছি। তেবে ঘানাৰ আৱগোটিএ সুনাম রহিছি। খালি আপুনিকা কংপ পৃষ্ঠবল মুৰ্শামেষ্ট মুহুৰ্হে, বিশ্ব কংপ পৃষ্ঠবলৰে বি ঘানা অন্য বৰ্ত বৰ্ত দেশকু পাণি পিআৱ দেবাৰ নজিৰ অছি। আৰ গোটিএ দেশৰ নাম চাৰি। ওঁটিআৰে বনান দৃষ্টিৰু বেলেবেলে এহা 'ছাড়' উকি ত্ৰিম পৃষ্ঠি কৰে। নামকৰণৰ ভাষাগত বেঁচিবুক গোটিএ চমকার উদাহৰণ- জঞ্জপু। এহা কিন্তু কেবল জংগাজ ভাষারে ষামিত। প্ৰনৃতৰে এহা মিশৰ, এবে বি আৰব ও আপুনিকা দুনিআৰে এহা মিশৰ নামে ষামিত। মিশৰ অধুনাবাসাঙ্গু 'মসৱা' কুহায়াজথাএ। মিশৰ শণৰু এহা আষিষ্ঠ। মিশৰ বা মিসৰ অধুনাবাসাঙ্গু 'মসৱা' কুহায়াজথাএ। জঞ্জপুৰ রাজধানী 'কাজগো' বি ষেহিৰুনি কৌতুহলপুদ। 'কাজগো' নামটি বি জংগাজ ভাষারে ষামিত। এহাৰ নাম 'কহোৱা' বা কাহিৱা। জংতিহাসকু অনুধান কলে জশায়া যে বিশ্বৰ ভাষা ষামিত্যু জঞ্জপু বা মিসৰৰ এক অনন্য অবদান রহিছি। পায়িষৎ নামক এক জাতীয় ঘাসৰু হৈছিলি পেৱৰ বা কাগজ। বিশ্বকু পৃথম কৰি লেখিবাৰ ষামপুজা কাগজ যোগাইছি জঞ্জপু। আপুনিকা মহাদেশৰ বিশ্বকু এহা এক অভুলাদান। আৰ কিছি নামকৰণ লক্ষ্য কৰায়াৰ। গুৰুনিৰ্বিআ দেশ, এহাৰ রাজধানী গুৰুনিৰ্ব। গোটিএ 'আ' বিলোপৰে দেশ ও রাজধানী মথৰে পাৰ্থক্য। জংগাজ বনানৰে বি ষেমিতি দেশৰ নাম Tunisia, রাজধানীৰ নাম Tunis মজাকথা হৈছিলি, দেশৰ পৰিকাৰি বিমান ষাপু 'Air TUNIS'! ষড়ৰে বি চি ত্ৰ নামকৰণ! ভাষার ব্যবহাৰকু দেশীলৈ আমে চেম্পি আপুনিকা অমুৰাংশ

ଅଞ୍ଚଳରେ ଜାଗାଜି ଭାଷାର ପ୍ରଭାବ ଅନୁଭୂତି । ଦେବେ ଆଫ୍ରିକାର କେତୋଟି ନିଜସ୍ଵ ଭାଷା ରହିଛି । ଏହି ଭାଷା ସମ୍ଭୂତ ବା ଭାଷା ଗୁରୁତ୍ବକୁ ଆଫ୍ରିକାୟ ଭାଷା କୁହାଯାଏ । ଝୁଲୁ ଏହି ଭାଷା ସମ୍ଭୂତ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭାଷା । ନିଗ୍ରୋ ଭାଷା ବି ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଆଫ୍ରିକାୟ ଭାଷା । ଆଫ୍ରିକାର ଉତ୍ତର ଭାଗ ବା ଉତ୍ତର ଆଫ୍ରିକାର ଭାଷାର ବିବିଧତା ଗବେଷଣା ସାପେକ୍ଷ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିରୁ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନୋଟି ଭାଷାର ବିଶେଷ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଯାଏ । ଫରାସୀ ଭାଷା, ଆରବୀ ଭାଷା ଓ ଝଂଗାଜି ଭାଷା । ଏବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଫରାସୀ ଉପନିବେଶ ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ । ଅଥବା ଫରାସୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ଏଠାରେ ଅଧିକ । ଉତ୍ତର ଆଫ୍ରିକାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରମୁଖ ଦେଶ ଲିବ୍ୟାକୁ ଦେଖାଯାଇ । ଏହା ଇଟାଲା ଉପନିବେଶବାଦର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ଅଥବା ଲିବ୍ୟାରେ ଇଟାଲିଆ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ନେଇ ସରକାରୀ ବା ବେସରକାରୀ କିଛି ଆଗ୍ରହ କି ଉଦ୍ୟମ ଦେଖାଯାଏନି । ଅବଶ୍ୟ କୁଙ୍ଗିନା (ରୋଷେଇଘର), ହମାମ୍ (ଗାଧୁଆଘର), ଲାଙ୍ଗା (ବଲୁବ) ଇଟାଲାଯି ଶର । ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଏଠି ଏବେ ବି ଅଛି । ଉତ୍ତର ଆଫ୍ରିକାର ପରାମର୍ଶରେ ଭାଷାର ବୈଚାରିକ ଦେଖାଯାଏ । ଶିମ୍ବା (ଗୁରୁବାର) ଜୁମା (ଶୁକ୍ରବାର) ସାବେତ (ଶନିବାର) ଛାଡ଼ିଦେଶ ଆହାଦ (ରବିବାର), ଇତନେ (ସୋମବାର), ତଳାତା (ମଙ୍ଗଳବାର) ଓ ଆରବା (ବୃଦ୍ଧବାର), ଆହାଦ ଥାହେଦ ଅର୍ଥ ଏକ, ଇତନେନେ ତାନିମାନେ ଦୁଇ, ତଳାତାମାନେ ତି ଏବଂ ରାବା ବା ଆରବା ଅର୍ଥ ତାର ଆଫ୍ରିକାୟ ଶାପକ ଓ କିଛି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଭଙ୍ଗ ନାମକରଣରେ ବି ଭାଷା ବିଶେଷତା ବା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟାବଳୀ ଯେମିତିକି ନାଇଜେରିଆର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋନାଥନ ଗୁଡ଼ଲକ, ଜିମାଞ୍ଜେ ବିବଙ୍ଗତ ନେତା ରବର୍ଟ ମୁଗାବେ ଜିଜ୍ବର ପ୍ରକ୍ରିଯା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆଲ୍ବିନ୍ ସେହିପରି ଲିବ୍ୟାର ବିବଙ୍ଗତ ନେ ମୁଆମର ଗଢାପି, ନେନିସର ଦୁଇନାମା ଖେଳାଳି ସେରେନା ଟ୍ରିଲିମମ୍ ଭେନସ ଟ୍ରିଲିମମ୍ ବର୍ଷବୈଷ୍ଣମ୍ୟବାଦର ବିଗୋଧ କି ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାକୁ ମାନବବାଦ ନୂଆମବ ଦେଇଥିବା ନେଲ୍ସ ମାଣ୍ଡଲା ଏମିତି ଏକ ନାମ । ସେହିଏ ନାମର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ବନା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନାମର ମହିର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯିବାରିନ ଦୃଷ୍ଟିର ଏମର ନାମର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯିବାରିନ ଦୃଷ୍ଟିର ଏମର ନାମର ଦୃଷ୍ଟିରୁ

ଲଭିତାସ ଓ ସଂଖ୍ୟାତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ସୁଦାନ ଦୁଇ
ନାମ ବି ସ୍ଥତବ। ଏବେ ସୁଦାନ ଦୁଇ
ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ। ସୁଦାନ ଓ ସାରଥ
(ଦକ୍ଷିଣ) ସୁଦାନ। ସୁଦାନ
ମୁସଲମାନବହୁଳ ଦେଶ, ସେଠାରେ
ମୁଖ୍ୟ ଭାଷା ଆରବୀ, ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ
ନୂଆ କରି ଜନ୍ମ ଲାଭକରିଥିବା ସାରଥ
ସୁଦାନ ଖୁବିଧର୍ମାବଳୟ । ବହୁଳ
ଦେଶ, ଝାରାଜୀ ଭାଷା ଏଠି ପ୍ରଥମ
ଭାଷା । ଆଫ୍ରିକାରେ ଭାଷାର
ବ୍ୟବହାରିକ ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ
ଶଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଅଞ୍ଚଳ ଅନୁସାରେ
ବଦଳିଯାଏ । ଶଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣ ବି
ବଦଳିଯାଏ । ଏହା ତୌଗଳିକ ମୁତ୍ତି ଉଚ୍ଚାରଣ
ଜଳବାୟୁ ଆଧାରିତ । ଦେଖାଯାଏ କେ
ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଅଧୁକାଂଶ
ଦେଶର ଝାରାଜୀ ଭାଷା ମୁଖ୍ୟ
ଯୋଗାଯୋଗ ଭାଷା । ଏହାପରେ
ଆରବ ଭାଷାର ସ୍ଥାନ
ହେଉଥିଲା । ଏହି ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ
ଛତ୍ରାବି ଅଜଣା ଏବଂ ନୂଆ
ହୋଇଥିବାରୁ ନଦୀର ନାମ ଅନୁସାରେ
ନାମ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆଫ୍ରିକାରେ
ଭାଷାକୁ ଅନେକାଂଶରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଭାବିତ
କରି ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ ।
ଯେହିତିକି ଉତ୍ତର ଆଫ୍ରିକାର ଅଧୁକାଂଶ
ଦେଶ ଯଥ- ଲିବ୍ୟା, ଇଙ୍ଗଲିଷ୍ଟ୍, ବାଡ଼ି,
ରୂମିନିସିଆ, ନାଇଜେରରେ ଲଷ୍ଟାଲାମ
ଧର୍ମ ପ୍ରଭାବରେ ଆରବ ଭାଷା ମୁଖ୍ୟ
ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିବାବେଳେ
ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରେ ଖୁବିଧାନମାନଙ୍କ
ବ୍ୟବହାରରେ ଝାରାଜୀ ଭାଷା ମୁଖ୍ୟ
ଭାଷା । ଭାଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୋଟିଏ
ହେଲେଖାପାଇଁ ବାହାରପାଇଁ ପାଇଁ ।

